

Přesvědčivost

Přesvědčování je nepochybně důležitým prvkem mezilidské komunikace, zejména všude tam, kde jde (či má jít) o efektivní spolupráci. Přesvědčivost je však eo ipso záležitostí značně proměnlivou, různorodou a namnoze subjektivní (nejen se subjektivností pracujících). Zajisté musíme principiálně odlišovat přesvědčování od přemlouvání; slovo má (eventuelně může mít) obrovský vliv na člověka, jak nejen poznali, ale dokázali dobře využívat již starověcí řečtí sofisté a rétoři. V českém slově „přesvědčivost“ má velkou úlohu onen poukaz na svědectví a dosvědčování: někoho přesvědčit znamená učinit ho svědkem, který už nemusí jen dál předávat to, co od někoho slyšel a pak si to zapamatoval, takže to může předávat dál. Učiniti někoho svědkem ve skutečnosti znamená učinit v jistém smyslu sebe sama zbytečným: když někoho přesvědčíte, on se už v dané věci na vás nemusí odvolávat, nemusí vás citovat, protože se sám stal přímým svědkem.

(Písek, 091015-1.)